

אפתעות לאכביר

משהומוזן הקומפוזיטור הישראלי מרן לכרי בעת סיורו בארצות הברית, לעלות לתורה בבית כנסת בניו-יורק, הופתע כאשר המקלה פצחה בשירת עמק שלו, אחר כך המשיכה בתפילה.

הווי

נס באונית

יעקם לוי, כתב עתים ואחראי לכיסוי מדור המשטרה בתל-אביב, עמד לפני מספר שבועות במצב משקי קשה. דירתו בשיכון החדש

תה על מכריו בארץ, ענה שורץ שאין לו קרובים ומכרים פרט לח"כ אידוב כהן, ש" שהה אותו זמן בחוץ לארץ. שושנה לא הטי לה ספק באמיתות דבריו, נישאה לו.

לפני כמה שבועות, יצא שורץ את הבית, השאיר מכתב על מיטתה של שושנה. כאשר נטלה האשה את דף הנייר, המודפס במכונת כתיבה, החלה קוראת בו, נדהמה. המכתב היה בעל תוכן לא ידידותי ביותר. תמציתו: שלום ולא להתראות.

שושנה מהרה אל משפחתה, גייסה את אחיה, ששמו מצור על שדה התעופה לוד, כדי שלא ינתן לשורץ לעזוב את הארץ, הועיקה את המשטרה שתוציא נגדו פקודת מעצר.

בפורנות מופרזות. ספורה במשטרה היה: שורץ קבל ממנה, לפני החתונה, סכומים גדולים, טען שקנה בהם סחורה, אותה הביא לביתו, הניחה בארון גבוה. הי סחורה היתה קופסאות, שלאחר מכן התברר כי היו ריקות. לאחר שקיבל ממנה כמה אלפי ל"י, התשלום שקבלה בעבור מגיש שהיה שייך לה, ושאותו מכרה, בקש עשרת אלפים לירות נוספות, הסביר שנכנס לעסק גדול עם משקיעיהן שויערים, הראה ל" שושנה הסכם מודפס, שלדבריה היו חתומים עליו אנשים אשר, כפי שנתברר אחר כך, לא היו קיימים כלל.

בלי כל חשד החלה בגיוס הכספים על ידי הלוואות, בעזרת משפחתה. היכרותה עם שר" רות רחובות של חתיקי הישוב עזרה לה להשיג את הסכומים הדרושים. היא קיוותה כי בעלה יצליח בעסקיו, יביא לה עושר ואשר.

כל אותה תקופה נהג שורץ בפורנות מופרזת. לרשותו עמדה מוגית מיוחדת ש" הסיעה אותו, לדבריו, למקומות עבודה ש" נים כגון: מלון רמת-אביב, מכון ויצמן. כש" היה בא בשעות הערב לביתו, הביא עמו תמיד זר פרחים גדול ומתנות יקרות, סיפר על רווחתו הגדולה וקשריו עם אנשי עסק מחוץ לארץ.

שושנה לא שאלה אותו מעולם על מעשיו משך כל היום, וסיבת בואו הביתה בשעות הערב המאוחרות. היא חשבה בכנות כי בעלה הגו אדם מצליח בעסקיו, נוסע ל" מקומות מרוחקים, יקיים לבסוף את הבטחתו בדבר הדירה החדשה בצפון תל-אביב ושינוי סדר עבודתו, לפיו יוכל להתפנות יותר לאשתו האהובה.

קלף חזק. כאשר הגיע מועד פרעון הי חובות הראשון, מצאה שושנה את מכתב הפרידה החד-משמעי, שהשאיר אותה חסרת כל, מוטרדת על ידי ידידיה, שהחלו לדרוש בינתיים את החזרת הלוואותיהם. מאמציה לדרוש את הסגרתו של שורץ לא נשאו פרי בימים הראשונים.

לבעל היה קלף חזק אחד: החוק הפלילי לי אינו מכיר בתביעת אשה נגד בעלה. אך עורך דינה של שושנה מצא תחבולה מתוכמת לאחר ששמע את סיפורת. הוא גילה כי שורץ נטל באחד הימים, בין השאר, גם את סכום פקדונותיו של הכן על מנת לקנות גרמופון ולא החזירו. הוא פנה למשטרה בבקשה לעצור את שורץ, לדרישתו של ש" התוצאה: שורץ הסגיר את עצמו, הכחיש את כל האשמות.

בינתיים הוגש נגד שורץ תיק עבה, ש" הכיל בין היתר גם פרט נוסף: שורץ ואשתו הראשונה, פרידה, ביימו את כל ההצגה, נפרדו במטרה שיוכל להוציא כספים מאשה עשירה. לאחר שנישא לשושנה בילה את שעות הי יום עם פרידה, בכפר ביל"ו שליד רחובות, חזר עם ערוב תל-אביב, אל שושנה.

כיסו, טען שנמצאים ברשותו רק דולרים, שאל את הירש אם יוכל להלוות לו כ-40:30 ל"י. הירש חיטט בארנקו, הוציא עשר לירות, התנצל שלא היה ברשותו סכום נוסף. פויר לקח את הכסף, אמר שיחזור בערב, הבטיח להסדיר את עניין בית-המרחץ, למנות את הירש בתור מנהל.

משלא חזר יותר בעל ההון, הגיש הירש חלונה משפטית. בבית-המשפט, על דוכן העדים, נשאל הירש על-ידי הסמל התובע אם מונה, כהבטחתו של פויר, למנהל בית-מרחץ. הירש ענה באידיש עסיסית: "מנהל בית-מרחץ? בדיוק כשם שאני עתה תלוי באויר!"

השופט לא התחשב בטענתו של פויר כי היה שיכור, הסתמך על תיקו הפליליים הי קודמים, דן אותו למאסר ששה חדשים. מירר פויר בבכי לאחר פסק-הדין: "כשאני שותה יותר משתי כוסיות, אינני יודע את אשר אני עושה."

דרכי חיים

למטבע, שתי נשים

היה זה בחודש אוקטובר 1938. האוטר בוס שנסע מתל-אביב לג'ייבנה נאלץ לעצור לפני מחסום אבנים. מטר יריות החל ניסח אל היושבים בו. בין ההרוגים, מקרבנותיהן הראשונים של שלושת שנות המאורעות, היה גבר חסון, אברהם כהן, שומר ואיש הגנה, שהשאיר אחרינו אשה ובן בן שלוש שנים.

המכה הפתאומית שירדה על שושנה כהן, לא נרפאה במשך 15 שנה. שושנה, בת ל" משפחת הסוחרים המפורסמת וילנצ'יק, גיד לה את בנה ש, שהפך נער חסון ועירני, לא נישאה שנים רבות לבעל שני, ביכרה לחיות עם זכרו של אברהם.

נתן שורץ
אחרי האשה, עוד אשה

לפני כארבעה חדשים החליטה, בעצת מש" פחתה, להינשא שנית. היא פנתה למשרד הי שידוכים עזיזה, בתל-אביב, הכינה באמצעו תו את נתן שורץ (42) שהציג עצמו כ" מהנדס חשמל.

שורץ, שסיפר כי התגרש לפני שלוש שנים מאשתו ועבד זמן מה באילת, עשה, בהתנהגותו, רושם טוב על שושנה. לשאל

בן-גוריון בחתונה
אחרי האפתעה, עוד אפתעה

לנשיאות אגודת העתונאים בירושלים, נב" חר השנה, כבכל השנים האחרונות, סופרו של מעריב, ברל קורלניק, התלוצצו הי עתונאים: "קורלניק וסטאלין נבחרים תמיד ברוב קולות."

בעל הטור בצהרי יום ומבקר התאטרונים של חדר, דב בר מלכין, ניהל שיחה קצרה עם עורך החדר, איש דבר חיים שורר, אחר שהלה פסל קטע מדברי מלכין בו גינה את קול ישראל על שעשה תעמולה למעשה בנסך של הבימה, שלדעת מלכין אינו ראוי לכך. אמר שורר: "אתה מפסק בזכותי לערוך?" השיב מלכין: "לא, אבל אני מפסק בזכותי להיערך!"

חבר הנהלת הסוכנות וראש המחלקה ל" עלית ילדים ונוער, משה קול, זכה בקבלת פנים קשה בחדר האוכל של מוסד עלית הי נוער: צלחת נכזבת בראשו. הסבר פולי-טי: אין.

כאשר נישאה השבוע לאה גניאנסקי, סק" דת בית-החולים חדסה, תל-אביב, עוררה בין כמה גנבים סנסציה הופעתו של דוד בן-גוריון. התמהוון פינה את מקומו לאפתעה כאשר נתברר כי היה זה רק מקרה של דמיון מפתיע: ב"י גיי, המדומה היה אביה של הכלה.

כשהגיע לביקור בארץ ליאון גוטליב, מנהל השידור העברי של רדיו לונדון, גילה: שידורו מתוכנן כבר, בקיום כלליים, עד 1956

ומהטקה

רנהי

